

QUI ÉS JESÚS PER A TU

Diumenge de pasqua © Mots per a la família - Jordi Castellet

En Sergi Cirera es preparava per a la confirmació. M'expressava les seves inquietuds, des de la seva plena adolescència: «tinc dubtes de fe, no sé si Déu existeix, dubto si haig de creure en ell.» Reblo: «Encara que puguem arribar a dubtar d'ell, ell però no dubta de nosaltres. Déu confia en tu i en cadascú. Per això ens ha donat el seu fill Jesucrist, perquè ens guiï pel bon camí de la vida i de la vida eterna.» Vaig continuar amb la pregunta: «Creus en els teus pares? Creus que t'estimen?» No ho veia clar. Malament. Vaig prosseguir: «Creus que val la pena deixar el món una mica millor de com l'hem trobat?» Continuava posant cara de circumstàncies. No trobava la manera d'entrar-li. Realment em trobava davant d'una adolescent tipus, dels que no saben el que volen. Moltes preguntes, escasses les respostes i propostes. Vaig canviar de temàtica: «A veure, creus que en el món hi ha d'haver guerres o que no n'hi ha d'haver?» Finalment em va respondre que no. Havíem tocat un punt on podíem estar més d'acord. «Doncs bé – vaig argumentar- a partir d'aquí, si pensem que un altre món és possible, si creiem que les coses poden anar d'una altra manera, és que podem creure que el món, les coses i nosaltres mateixos podem canviar i podem evolucionar. Déu té una idea, una voluntat sobre com ha de ser el món. Els teus pares, encara que no t'ho sembli, encara que et diguin que has de tornar d'hora a casa, encara que no et deixin fer tot el que voldries, encara que t'exigeixin el que esperen de tu i et puguin posar de mal humor i ells s'hi acabin posant, ho fan perquè t'estimen, perquè volen el teu bé. Encara que dubtis de Déu, ell no dubta de tu. Ell ha posat el millor en el teu cor, en la teva ment, en les teves possibilitats i confia, creu en la teva llibertat, perquè deixis el món una mica millor de com l'has trobat, de com voldries que fos, com Déu voldria que fos. D'això en diem “el Regne de Déu”. »

La pasqua és la més important i més gran de les celebracions cristianes: més que Nadal, més que el dijous o el divendres sant, més que la festa major del nostre poble, més que qualsevol altra festa que puguem celebrar, per molt bonica i grandiosa que sigui, perquè és la gran festa de la fe. Tots els altres aspectes de la vida de Crist són secundaris per respecte de la pasqua. Si Crist no hagués ressuscitat, no tindríem cap festa cristiana.

Dijous sant i Corpus Christi, festes dedicades a l'eucaristia, no tindrien sentit. Serien una farsa, un simple record d'algú que prometé que ressuscitaria però que seria mort i

enterrat. Els actes del divendres sant, del viacrucis i les processons no serien sinó una producció d'una gent un tant perversa, que es dedica a parlar de les tortures infringides a algú que va acabar sotmetent-se a la fatalitat de la seva petita història. La pasqua dona sentit a tot el que féu Jesucrist en vida, a tot el que recordem i celebrem els cristians al llarg de l'any. Tan sols es pot entendre bé cadascun dels seus actes i cada fragment de l'Evangeli si es contempla des de la pasqua, el veritable motiu de la fe (Lc 24,1-12).

Els cristians no creiem en un home normal i corrent; en algú que va ser crucificat i humiliat; no creiem tan sols en algú que parlava molt bé i que tenia un gran missatge; no creiem solament en algú que va estar al servei dels pobres i desemparats, que portava un veritable missatge de pau i d'amor. N'hi ha molts d'aquests, sants, herois, pacifistes, filòsofs, pensadors, idealistes, ideòlegs. Els cristians creiem que Jesús ha ressuscitat, que va vèncer el mal, el pecat i la mort, que es va presentar vivent als seus deixebles; que va mostrar que era el Fill de Déu, és a dir, Déu mateix. D'aquesta manera el varen conèixer, descobrir i reconèixer els qui varen conèixer amb ell. El seu testimoni arriba fins l'ara. Amb la seva passió i mort, Crist ens mostra que deté el poder sobre la vida i sobre la mort, que els claus, les espines i la llança, no pogueren tombar-lo. Els cristians no admirem un home suprem sinó que tenim fe en Crist perquè aquest home no és un qualsevol, sinó que és Déu mateix, el que ha vençut a la mort, al mal, a la injustícia i al pecat per nosaltres.

En la solemnitat pasqual, els cristians renovem la nostra fe: beneïm i estrenem el nou ciri pasqual, que ens recorda que Crist, que ha mort veritablement, ha ressuscitat. Si la foscor és el mal, el pecat i la mort, en canvi, la llum és el bé, la vida i la veritat. La llum del Crist il·lumina les nostres tenebres amb la seva presència.

En la nit de pasqua, es beneeix l'aigua baptismal, els catecúmens reben el sagrament del baptisme i els batejats en renovem les promeses. Per pasqua, reafirmem que creiem en Déu Pare, que ens estima, que ens ha donat el seu fill, mort i ressuscitat, sempre present gràcies al seu Esperit en el nostre esperit. ^{Rm 8,16} Per pasqua renovem les promeses baptismals, amb la renúncia al mal, al pecat i a la mort, que han perdut la seva càrrega destructiva davant del ressuscitat: per la fe, som rescatats a la vida per la creu de Crist.

